

POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autorka: Bc. Gabriela Míková

Téma práce: Vyrovnávání se s možnými následky spontánního potratu

Vedoucí práce: PhDr. Katarína Loneková, Ph.D.

Diplomová práce se věnuje tématu spontánních potratů a vyrovnávání se s touto životní událostí. Přestože jsou gynekologická péče a psychologické aspekty v těhotenství a v době kolem porodu v ČR diskutovanou oblastí, tematice spontánních potratů v rané fázi těhotenství a jejich psychologickým aspektům je věnována malá výzkumná pozornost. Přitom zahraniční studie poukazují na potřebu zvýšení psychologického zájmu o tuto oblast z důvodu dopadu této ztráty na prožívání žen i mužů a na míru jejich osobní pohody. Autorka tak dokázala věnovat pozornost tématu psychologicky málo výzkumně zpracovanému, ale dle statistik frekventovanému. Výsledky její práce mohou přispět k lepšímu porozumění prožívání žen po této události a následně pak tyto výsledky aplikovat do psychologické praxe.

Diplomová práce je členěná na teoretickou a empirickou část, obsahuje seznam literatury a přílohy. Grafická úprava práce je na dobré úrovni. Seznam použité literatury je početný, obsahuje české a zahraniční zdroje relevantní k tématu.

V teoretické části se autorka snažila přiblížit téma spontánních potratů z medicínského a psychologického pohledu. V další kapitole se blíže věnuje prožívání prenatalní ztráty dítěte a faktorům, které toto prožívání mohou ovlivňovat. Následující kapitoly jsou zaměřeny na u nás nejčastěji citované koncepty vyrovnávání se se ztrátou blízké osoby a typy reakcí na závažnou a/nebo traumatickou událost. V poslední kapitole uvádí možnosti odborné pomoci s přesnými odkazy na jednotlivé organizace, což poukazuje na nejen teoretický přehled autorky. Oceňuji, že už v úvodu práce autorka vymezuje terminologickou nejasnost v rámci medicínského a psychologického slovníku (plod/dítě) a že s těmito pojmy podle toho v textu zachází. Tady kladně hodnotím, že autorka tento fakt zmiňuje a dané informace i tímto způsobem v textu podává. Protože výzkumů týkajících se této problematiky je méně, autorka se taky opírala i o zdroje, které nebyly původně přímo spojeny s tematikou spontánních potratů (např. uváděné teorie zármutku). Domnívám se, že je důležitá jasnost v uvádění informací a výsledků výzkumů vzhledem k typu ztráty, individuální prožívání ovlivňuje mnoho faktorů. Na s. 32 uvádí 3. stupeň reakce na sdělení o úmrtí dítěte “vyšetření” - je to správný překlad?

V empirické části si autorka kladla za cíl zmapovat proces vyrovnávání se se spontánním potratem do 22. týdne těhotenství, se zaměřením na jeho prožívání a na protektivní a rizikové faktory. Autorka pro naplnění cíle zvolila kvalitativní metodologii. Pro získání dat využila polostrukturovaný rozhovor s ženami po spontánním potratu do 22. týdne a s odborníky pracujícími s tímto tématem. V rámci triangulace dat ještě vytvořila pro ženy dotazník. V analýze, která je pečlivě provedená, se opírala o principy zakotvené teorie. Výzkumný soubor tvořilo 7 žen se zkušeností spontánního potratu do 22. týdne těhotenství a 8 odborníků pracujících s ženami s touto zkušeností. Autorka vycházela při tvorbě výzkumného souboru z několika kritérií, které se jasně vztahovaly ke zkoumanému fenoménu. Délku odstupu od zkušenosti stanovila na základě dostupných výsledků výzkumů týkajících se změny prožívání vzhledem k času. U popisu souboru žen by bylo ještě zajímavé doplnit informaci týkající se počtu již narozených dětí před a po spontánním potratu. U výzkumných otázek se domnívám, že přehlednější by bylo, kdyby je autorka uvedla i v samostatné podkapitole. Podkapitola Výzkumné otázky se věnuje popisu rozhovorů. Jinak autorka pečlivě popisuje průběh výzkumu a jeho výsledky. Kladně hodnotím přehlednost tabulek a shrnutí výsledků za každou podkapitolou, jako i komparaci a shrnutí výsledků v rámci triangulace. Z celé práce je patrné etické

smýšlení autorky, snaha o citlivý přístup při vedení rozhovorů, vyvažování výzkumného, klinického a lidského přístupu.

Diskuse je napsaná podrobně a na odborné úrovni. Autorka kvalitně srovnává výsledky výzkumu, vyjadřuje se k limitům prováděného výzkumu a dalším možnostem psychologického zkoumání daného fenoménu.

Celkově práci hodnotím jako přínosnou. Její výsledky považuji za důležité pro hlubší porozumění a doporučení k (nejen) psychologické podpoře žen po spontánním potratu v rané fázi těhotenství.

Otázky do diskuse:

Které výsledky vnímá autorka jako stěžejní pro informování odborné veřejnosti a osoby s touto zkušeností?

Jaké jsou doporučení pro psychologickou práci s ženami po spontánním potratu?

Diplomová práce Bc. Gabriely Míkové splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Doporučuji jí k obhajobě. Navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, 23.8.2019

Katarína Loneková